

Sygn. akt VIII Pz 33/16

POSTANOWIENIE

Dnia 21 czerwca 2016r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Łanowy

Sędziowie SSO Grażyna Łazowska

SSO Grzegorz Tyrka

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2016r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z G. K.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w Z.

o zapłatę wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych i wynagrodzenie za urlop

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Rejonowego w Z. z dnia 15 stycznia 2016r., sygn. akt IV P 477/11

postanawia:

oddalić zażalenie

(-) SSO Grzegorz Tyrka (-) SSO Jolanta Łanowy (-) SSO Grażyna Łazowska

Sędzia Przewodniczący Sędzia

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 15 stycznia 2016r., sygn. IV P 477/11 Sąd Rejonowy w Z. przyznał biegłej sądowej J. G. (G.) kwotę 2.347,15 zł tytułem wynagrodzenia za sporządzenie pisemnej opinii w sprawie i zwrotu kosztów sporządzenia opinii. W pozostałym zakresie Sąd Rejonowy nie uznał rachunku biegłej.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Rejonowy szczegółowo przeanalizował kartę pracy biegłej i wyjaśnił jakie wynagrodzenie uznał za uzasadnione i z jakiego powodu.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła pozwana zarzucając naruszenie art. 89 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez przyznanie biegłej wynagrodzenia wygórowanego, znacznie przekraczającego jego nakład pracy i poświęcony na sporządzenie opinii czas.

Pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez przyznanie biegłej niższego wynagrodzenia (o co najmniej 60%) stosownie do nakładu pracy i ilości czasu jakie powinien biegły poświęcić sporządzając opinię zgodnie z tezą dowodową przez Sąd sformułowaną, ewentualnie uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie

sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd pierwszej instancji. Nadto wniosła o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego wg norm przepisanych.

W treści zażalenia pozwana zarzuciła, iż w zaskarżonym postanowieniu Sąd Rejonowy w niewystarczającym stopniu wyjaśnił przesłanki, jakimi kierował się przy ustaleniu należnego biegłej wynagrodzenia. I tak, Sąd nie podał tego, jaką stawkę przyjął dla ustalenia wynagrodzenia biegłej, ani jakiej stawki biegła zażądała, ponadto nie rozpiął także Sąd wyczerpująco i w sposób przekonywający liczby godzin za poszczególne czynności, nie przedstawił również Sąd swojego wnioskowania w wymaganym zakresie. Z wyliczeń strony pozwanej wynika natomiast, iż wypłacono biegłej wynagrodzenie według stawki wynoszącej w przybliżeniu 42,68 zł, czyli znacząco powyżej dopuszczalnej kwoty bazowej, więc i przypuszczalnie ponad żądanie samej biegłej – brak jednak w zaskarżonym postanowieniu informacji, które pozwoliłyby zweryfikować odpowiednio wyliczenia Sądu. Skarżąca podniosła, iż biegły w innej sprawie o takim samym stanie faktycznym i prawnym określił wysokość swojego wynagrodzenia na około 1.000 zł od wyliczeń dla jednego powoda, z kolei w innej analogicznej sprawie biegły żądał wynagrodzenia za 21 godzin pracy w wysokości 1.162,35 zł. Wobec powyższego w sprawie niniejszej wynagrodzenie powinno być podobne. Pozwana zarzuciła także, że biegła nie zrealizowała zlecenia Sądu, gdyż opinia jest o wiele obszerniejsza, niż gdyby biegła sporządziła ją zgodnie z zaleceniami Sądu i z tezą dowodową. Opinia jest sformułowana niezgodnie z wytycznymi, a biegła w opinii nie formułuje także wniosków końcowych w sposób jasny, zrozumiały i pozwalający rozstrzygnąć o przedmiocie samej opinii. Ponadto, biegła formułuje swoje sądy w taki sposób, iż ciężko odnieść się w ogóle do ich prawdziwości, trudno je zweryfikować.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie pozwanej nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak wskazał Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, wysokość przyznanego biegłej wynagrodzenia regulują wskazane przez ten Sąd przepisy art. 288 k.p.c., art. 89 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2014r., poz. 1025 z późn.zm) oraz przepisy Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym (Dz.U. z 2013r., poz. 518). Przepisy te zostały zacytowane przez Sąd I instancji, nie ma zatem potrzeby ponownego ich przytaczania.

W przedmiotowej sprawie biegła J. G. sporządziła opinię na okoliczność wysokości wynagrodzenia należnego powodowi za okres od 1 września 2008r. do 31 sierpnia 2011r. oraz wynagrodzenia urlopowego za lata 2008 – 2010.

W załączonym do opinii rachunku biegła wniosła o przyznanie jej za sporządzenie przedmiotowej opinii wynagrodzenia w kwocie 5.160,51 zł, w tym 4.571,71 zł tytułem wynagrodzenia oraz 588,80 zł tytułem kosztów jej wydania. W karcie pracy biegłego, biegła przedstawiła szczegółowe zestawienie ilości godzin potrzebnych do dokonania poszczególnych czynności. Wskazała, że sporządzenie opinii zajęło jej 143 godziny (29 godzin analiza akt sprawy, 55 godzin sporządzanie załączników, 51 godzin opracowanie opinii). Sąd zwraca przy tym uwagę, że w podsumowaniu godzin biegłej jest błąd, gdyż suma wykazanych godzin wynosi 135 godzin.

Należy wskazać, że Sąd Rejonowy dokonał szczegółowej analizy rachunku przedstawionego przez biegłą oraz ilości wykazanych w karcie pracy godzin i uznał, że ilość godzin wykazana przez biegłą w karcie pracy jest znacznie zawyżona, co szczegółowo przedstawił w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia. Jak wskazał – uwzględniając liczbę dokumentów do przeanalizowania tj. II tomy akt, wykaz pracy pojazdów i drużyny trakcyjnej, wykazy pracy A i dokumentację placową powoda – 16 godzin stanowi czas wystarczający na dokonanie analizy akt sprawy. Sąd Rejonowy podkreślił przy tym, że dokumenty dotyczyły tylko jednej osoby. Sąd Rejonowy nie uwzględnił także w pełni rachunku za czas potrzebny na sporządzenie załączników i opracowanie opinii. Jak wskazał, znaczna część załączników to przepisanie dokumentacji placowej powoda (za każdy miesiąc odrębnie) a zatem w ocenie Sądu Rejonowego na sporządzenie załączników, uwzględniając wieloletnie doświadczenie biegłej, wystarczyło 24 godziny. Również czynność wskazana jako opracowanie opinii możliwa była do wykonania w czasie krótszym, jeżeli wziąć

pod uwagę fakt, że opinia została sporządzona na komputerze, a 64 strony to załączniki, za których sporządzenie uwzględniono czas we wcześniejszej pozycji.

Ostatecznie Sąd Rejonowy uznał, że sporządzenie przedmiotowej opinii, nie powinno zająć biegłej łącznie więcej niż 55 godzin. Jak wskazał, uwzględnił w całości wydatki, jakie poniosła biegła sporządzając opinię tj. koszty maszynopisu, ksero i przesyłki pocztowej.

Mając na uwadze całokształt zgromadzonego materiału dowodowego, stopień skomplikowania sprawy i zakres zleconej biegłej opinii, oraz jej szczegółowość i obszerność (106 stron wraz z załącznikami), Sąd Okręgowy podzielił stanowisko Sądu Rejonowego, co do oceny nakładu pracy biegłej i ilości godzin wystarczających do wydania opinii. Nie budziło przy tym wątpliwości Sądu II instancji, że przyjęta przez biegłą wysokość stawki godzinowej 31,97 zł jest prawidłowa i mieści się w granicach określonych przez przepisy Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013r.

Nie zasługują zatem na uwagę zarzuty pozwanej, że wynagrodzenie za wydanie opinii przyznane zaskarżonym postanowieniem z dnia 15 stycznia 2016r. jest zawyżone, gdyż jak wyżej wskazano Sąd Rejonowy dokonał szczegółowej analizy rachunku biegłej i obniżył biegłej wynagrodzenie za wydanie opinii o około 60% w stosunku do żądanego.

Ostatecznie Sąd Rejonowy przyznał biegłej kwotę 2.347,15 zł, na którą składa się wynagrodzenie w kwocie 1758,35 zł (55 godzin x 31,97 zł) oraz koszty jej sporządzenia w kwocie 588,80 zł, które zostały zaakceptowane w całości.

Wskazać należy, że rolą Sądu jest ocena nakładu pracy biegłego i adekwatności żądanego wynagrodzenia. Sąd może skontrolować wskazaną przez biegłego w karcie pracy liczbę godzin niezbędnych do sporządzenia opinii (poświęconych na czynności przygotowawcze i badawcze, łącznie z zapoznaniem się z aktami sprawy oraz na opracowanie opinii wraz z uzasadnieniem) i obniżyć wynagrodzenie wyliczone przez biegłego stosownie do przyjętej przez siebie ilości czasu i nakładu pracy biegłego. Jednak ilość czasu, którą trzeba poświęcić na określoną czynność, jest zależna od wielu czynników, a wśród nich także od indywidualnych cech wykonawcy i indywidualnych cech czynności, podany zatem w rachunku czas poświęcony na wykonanie czynności może być z natury rzeczy skontrolowany tylko w przybliżeniu. Takie stanowisko zajął Sąd Najwyższy w uzasadnieniu orzeczenia z dnia 18 sierpnia 1959r., I CZ 82/59 (OSNCK 1961/2/41) wskazując, że jeżeli nie istnieją ogólnie obowiązujące normy czasu wykonania danej czynności, kwestionowanie rachunku biegłego na tej podstawie, że czynność wymagała mniej czasu, niż to wykazano w rachunku, może być skuteczne tylko wtedy, gdy podane w rachunku ilości zużytego czasu są tak jaskrawo wygórowane, iż opierając się na zwykłym doświadczeniu życiowym można od razu stwierdzić, że biegły niewątpliwie zużył znacznie mniej czasu, niż podaje w rachunku (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 22 lipca 2013r., I ACz 1176/13, LEX nr 1362758).

Pozwana wskazuje, że wysokość wynagrodzenia powinna być taka jak wynagrodzenie biegłych wydane w innych sprawach o analogicznym stanie faktycznym. Nadto powołuje się na treść postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 1973r. r., I PZ 25/73, publ. OSNC 1973/10/184.

Sąd orzekający wskazuje, że powyższe orzeczenie dotyczy opinii dodatkowych bądź opinii wydawanych w identycznym stanie faktycznym przez tego samego biegłego, co nie miało miejsca w niniejszej sprawie. Nadto jak wyżej wskazano, przy ocenie nakładu pracy biegłego uwzględnia się nie tylko czynniki obiektywne ale też czynniki indywidualne, a zatem nakładu pracy biegłego i ilości poświęconych na wydanie opinii godzin nie da się precyzyjnie zmierzyć a jedynie można je oceniać w przybliżeniu. Ostateczna ocena adekwatności wynagrodzenia żądanego przez biegłego należy do Sądu.

Nie zasługuje na uwagę zarzut pozwanej, że uzasadnienie Sądu Rejonowego jest niewyczerpujące tj. nie zawiera m.in. ilości godzin ani żądanej stawki. Sąd Rejonowy nie ma bowiem obowiązku szczegółowego cytowania w uzasadnieniu treści rachunku przedstawionego przez biegłą, natomiast pozwana, reprezentowana przez

profesjonalnego pełnomocnika, ma prawo zapoznać się z aktami sprawy na każdym etapie postępowania, w tym ma prawo zapoznać się z rachunkiem biegłej, który w tych aktach się znajduje.

Bez znaczenia dla oceny zasadności zażalenia pozostają zarzuty merytoryczne pod adresem opinii.

Reasumując, wynagrodzenie przyznane biegłej przez Sąd I instancji za sporządzenie opinii pisemnej w przedmiotowej sprawie jest adekwatne do nakładu jej pracy a zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego jest prawidłowe.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy w oparciu o art. 385 k.p.c. w zawiązku z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

(-) SSO Grzegorz Tyrka (-) SSO Jolanta Łanowy (-) SSO Grażyna Łazowska

Sędzia Przewodniczący Sędzia